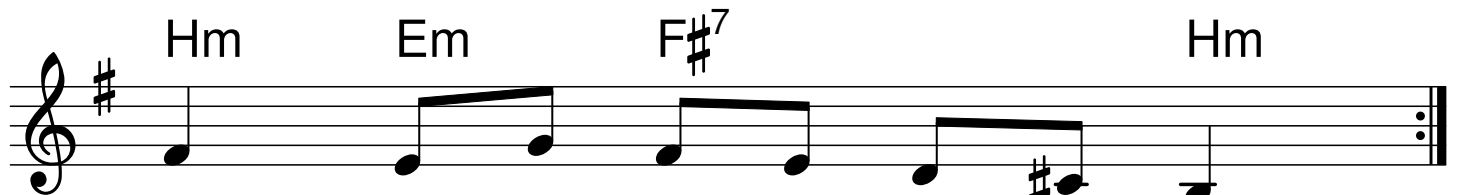

Jövel, Szentlélek Úr Isten, töltsd bé

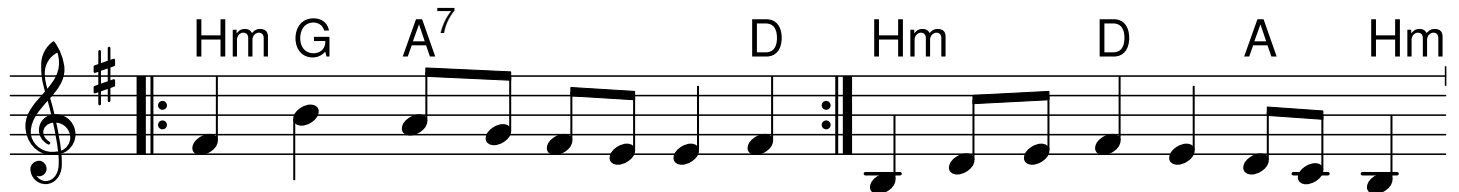
Debrecen, 1774

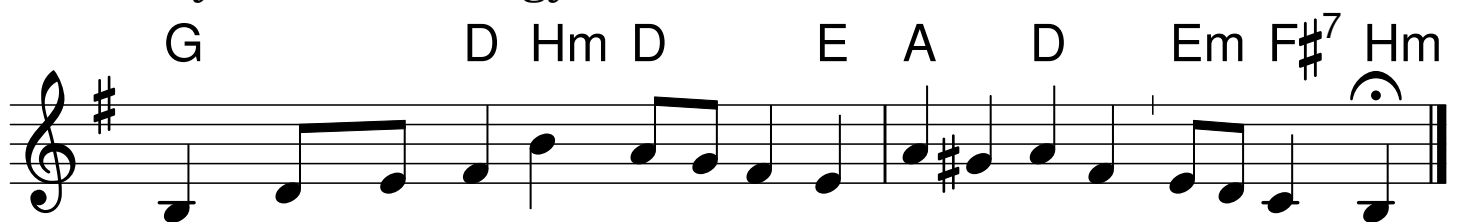
1. Jö - vel, Szent - lé - lek Úr Is - ten,
Meny - nye - i szent a - ján - dék - kal,

Töltsd bé szí - ve - in - ket é - pen
Szív - bé - li szent buz - gó - ság - gal,

Melynek szentséges e - re - je Egy-begyűjtte sok népeket,
Nyel - ve - ket e-gyező hit-re

Kik mondván így é - nekeljenek: Al-le-lu-ja! Allelu - ja!

2. Te, szentségnek új világa, Igédnek vezérlj útjára, :/: Taníts téged megismernünk, Istent Atyánknak neveznünk. Őrizz hamis tudománytól, :/: Hogy mi ne tanuljunk mástól, És ne légyen több más senki, Hanem Krisztus, kiben kell bízni! Alleluja! Alleluja!

3. Ó, mi édes Vigasztalónk, Légy kegyes megoltalmazónk, :/: Hogy maradjunk útaidban, Ne csüggedjünk háborúnkban. Erőddel elménket készítsd, :/: Gyenge hitünket erősítsd, Hogy halál és élet által Hozzád siessünk hamarsággal! Alleluja! Alleluja!

Az 1. verset egy ismeretlen szerzőtől származó XI. század előtti latin antifonából fordította, a 2-3. verseket írta Luther Márton.

Ez a magyar szöveg nyomtatásban 1654-ben jelent meg.